

BÜYÜK KÜÇÜK EV

Rezan Şener*

Taviş, güneşli bir günde havuç toplamak için gezmeye başlamıştı.

“Ben küçücük bir tavşanım,

Taviş’tir banım adım.

Küçük büyük

Birçok havuç ararım.”

Şarkılar söyleyerek havuç ararkeeeeen bir de ne görsün?

Yuvarlak içi boş bir şey ama ne?

Bir su borusu mu? Yoo yoo hayır bu bir su borusu değil.

Peki bir ağaç kovuğu mu?

Hayır o da değil etraftaki ağaç kovuklarından çok farklı.

Taviş bunun bir hayvan arkadaşının evi olabileceğini düşündü ama emin olamadı.

Ne olduğunu anlamanın tek bir yolu vardı.

O da içine girmek!

Taviş cesaretini topladı derin bir nefes aldı veeee içeri girdi.

İçerisi çoooooook komikti. Buradaki her şey ama her şey minicikti.

Masa Taviş’in parmağı kadardı, hele sandalyeler parmağından bile küçüktü.

Yatağa ancak bir karınca kardeş sığabilirdi herhalde.

Bu küçücük eşyalar Taviş’in öyle komiğine gitti ki kıkır kıkır gülmeye başladı.

Öyle çok güldü öyle çok güldü ki bir an gülmekten dengesini kaybetti.

Az kalsın düşecekti kiii tam o sırada yanındaki masaya tutundu ve düşmekten kurtuldu.

Ama bir de ne görsün?

Masa kooocaman olmuştu öyle büyük öyle büyüktü ki on tane Taviş üst üste çıksa masaya ulaşamazdı!

* rezannur@hotmail.com

(Bu yazı, Young Academia ve Server Genç Hanımlar Derneği iş birliğinde Dr. Mustafa Orhan yönetiminde “Çocuk Edebiyatı Yazarlık Atölyesi” kapsamında üretilmiştir.)

Taviş çok şaşırđı biraz önce küçücük olan masanın bir anda nasıl böyle büyüdüğünü anlayamamıştı.

Düşmemek için masaya dokunduğu aklına geldi.

Veee tekrar masaya dokundu.

Taviş gözlerine inanamadı! Masa tekrar küçücük olmuştu.

Taviş diğer eşyaların da büyüyüp küçüldüğünü görmek için sabırsızlanmaya başladı.

Önce sandalyeye dokundu sandalye de koooocaman olmuştu.

Ardından yatağa dokundu yatakta kocaman olmuştu.

Bu oyun Taviş'in çok hoşuna gitti.

Durmadan eşyalara dokunuyor onların büyüyüp küçülmesini izliyordu.

Taviş, önce en küçük eşyalara dokunup onların kocaman olmasını kıkırdayarak izledi.

Bardaklara, kaşıklara, çoraplara, kalemlere dokundu.

Sonra en büyük eşyalara dokunup onların küçücük olmasını yine kıkırdayarak izledi.

Buzdolabına, yatağa, koltuđa dokundu.

Taviş bu sırada kapının yanındaki aynayı fark etti.

Acaba kendisi aynada nasıl görünürdü?

Büyük mü yoksa küçük mü?

Taviş aynanın yanına gitti.

Öyle küçük öyle küçük görünüyordu ki çok komikti.

Büyük görüntüsünü çok merak etmişti Taviş.

Yavaşça aynaya dokundu.

Büyük Taviş küçük Taviş'ten çooooook daha komikti.

Taviş girdiği bu yuvarlağın içinde çok güzel vakit geçirmişti ama bu yuvarlağın ismini hala bilmiyordu.

Taviş, bu yuvarlađa 'Küçük Büyük Ev' ismini vermeye karar verdi.

Evet, bu isim çok güzel olmuştu.

Artık gitme vaktiydi. Zaten aç olan karnı Küçük Büyük Ev'de gezerken iyice acıkmıştı.

Taviş dışarıya "Bakalım büyük havuçlar mı toplayacağım yoksa küçük havuçlar mı?" diye düşünerek dışarı çıktı.

Ve gelirken söylediği şarkısını mırıldanarak havuç aramaya koyuldu.

"Ben küçücük bir tavşanım,

Taviş'tir banım adım.

Küçük büyük

Birçok havuç ararım.”

Yetişkinlere Notlar

- Elinizde bulunan kitap 2-3 yaş çocuklarına yönelik olarak hazırlanmıştır.
- Okuma esnasında kitabı hem çocuğun hem sizin görebileceğiniz şekilde tutunuz.
- Çocuğa kitap okumasındaki amaç yalnızca hikâye dinlemesi değildir, bu sebeple lütfen resimleri incelemesine olanak sağlayın.
- Okuma sırasında hikâye ve resimlerle ilgili küçük sorular sorarak çocuğun dikkatini hikâyede tutmasına yardım edebilirsiniz.
- Bu sorular, Taviş'in yaşadığına benzer olaylar yaşayıp yaşamadığı (havuç yeme vs), gelecek sayfada Taviş'in başına gelecekleri tahmin etme, geçmiş sayfada ne olduğu, o Taviş'in yerinde olsa ne yapacağı, gibi sorular olabilir.
- Kitabı monoton bir ses tonuyla okumaktan sakınınız.
- Heyecanlı yerlerde vurgu yapmak, gerekli kelimeleri uzatmak vs. çocuğun ilgisini arttıracaktır.
- Keyifli okumalar! 😊